

**Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 12. maja 2011 –
Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji**

(Zadeva C-453/09) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Davek na dodano vrednost — Direktiva 2006/112/ES — Uporaba nižje stopnje — Žive živali, ki so običajno namenjene pripravi živil in krme — Dobava, uvoz in nakup nekaterih živih živali, zlasti konjev)

(2011/C 204/16)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Triantafyllou in B.-R. Killmann)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: J. Möller in C. Blaschke)

Intervenienti v podporo tožene stranke: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Beaupère-Manokha), Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. M. Wissels in M. Noort)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 96 in 98 v povezavi s Prilogo III k Direktivi Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Nižja stopnja – Dobava, uvoz in nakup nekaterih živih živali (zlasti konj), ki niso namenjene pripravi ali proizvodnji živil ali krme.

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija je z uporabo nižje stopnje davka na dodano vrednosti za vse dobave, uvoze in nakupe konj znotraj Skupnosti kršila obveznosti iz členov 96 in 98 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v povezavi z njeno Prilogo III.
2. Zvezna republika Nemčija nosi stroške.
3. Francoska republika in Kraljevina Nizozemska nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Marknadsdomstolen – Švedska) – Konsumentombudsmannen proti Ving Sverige AB

(Zadeva C-122/10) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Direktiva 2005/29/ES — Člena 2(i) in 7(4) — Tržna komunikacija, objavljena v časopisu — Pojem vabila k nakupu — Začetna cena — Informacije, ki morajo biti navedene v vabilu k nakupu)

(2011/C 204/17)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Marknadsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Konsumentombudsmannen

Tožena stranka: Ving Sverige AB

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Marknadsdomstolen – Razlaga členov 2(i) in 7(4)(a) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, str. 22) – Oglas, objavljen v časopisu, v zvezi s promocijsko ponudbo, ki je naslovljena na potrošnike in se nanaša na paketna potovanja v določeno destinacijo v določenem obdobju z navedbo začetne cene – Pojem vabila k nakupu – Zahteve v zvezi z informacijami, ki jih je treba navesti ob trženju izdelka

Izrek

1. Besedilo „tako omogoči potrošniku nakup“ iz člena 2(i) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) je treba razlagati tako, da gre za vabilo k nakupu, če informacija, ki se nanaša na izdelek, ki se trži, in na njegovo ceno, zadostuje za to, da lahko potrošnik sprejme odločitev o poslu, ne da bi bilo potrebno, da tržna komunikacija vsebuje tudi dejansko možnost za nakup ali da se pojavi poleg take možnosti ali sočasno z njo.

2. Člen 2(i) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da je zahteva glede navedbe cene izdelka lahko izpolnjena, če tržna komunikacija vsebuje začetno ceno, torej najnižjo ceno, po kateri se lahko kupi oglaševani izdelek ali skupina izdelkov, čeprav je oglaševani izdelek ali skupina izdelkov hkrati na voljo tudi v drugih različicah ali z drugačno vsebino po cenah, ki niso navedene. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali navedba začetne cene glede na značilnosti izdelka in glede na uporabljeno sredstvo tržne komunikacije potrošniku omogoča, da sprejme odločitev o poslu.
3. Člen 2(i) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da je zahteva glede navedbe značilnosti izdelka lahko izpolnjena z ustnim ali vidnim napotilom na izdelek, in to tudi, če je to ustno ali vidno napotilo na izdelek uporabljeno za označitev izdelka, ki se ponuja v številnih različicah. Predložitveno sodišče mora v vsakem posameznem primeru ob upoštevanju narave in značilnosti izdelka ter uporabljenega sredstva tržne komunikacije odločiti, ali potrošnik razpolaga z zadostnimi informacijami za prepoznanje in razločitev izdelka, da bi sprejel odločitev o poslu.
4. Člen 7(4)(a) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da lahko zadostuje, da so podane le nekatere glavne značilnosti izdelka, če trgovec za ostale informacije napotuje na svojo spletno stran, pod pogojem, da so na tej strani bistvene informacije o glavnih značilnostih izdelka, ceni in drugih pogojih navedene v skladu z zahtevo iz člena 7 te direktive. Predložitveno sodišče mora v vsakem posameznem primeru ob upoštevanju konteksta vabila k nakupu, uporabljenega sredstva komunikacije ter narave in značilnosti izdelka presoditi, ali navedba zgolj nekaterih glavnih značilnosti izdelka potrošniku omogoča sprejetje odločitve o poslu ob poznavanju vseh pomembnih dejstev.
5. Člen 7(4)(c) Direktive 2005/29 je treba razlagati tako, da to, da je bila v vabilu k nakupu navedena zgolj začetna cena, samo po sebi ne more pomeniti, da gre za zavajajočo opustitev. Naloga predložitvenega sodišča je, da odloči, ali navedba začetne cene zadostuje za to, da se lahko šteje, da so zahteve glede navedbe cene, kot so te iz navedene določbe, izpolnjene. To sodišče bo moralo zlasti preveriti, ali opustitev navedbe načina izračuna končne cene potrošniku onemogoča sprejetje odločitve o poslu ob poznavanju vseh pomembnih dejstev in povzroči, da sprejme odločitev o poslu, ki je drugače ne bi sprejel. Upoštevati mora tudi omejitve, ki so lastne uporabljenemu sredstvu komunikacije, naravo in značilnosti izdelka ter druge ukrepe, ki jih je trgovec dejansko sprejel, da bi te informacije postale dostopne potrošnikom.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 19. maja 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemčija) – Mathilde Grasser proti Freistaat Bayern

(Zadeva C-184/10) ⁽¹⁾

(Direktiva 91/439/EGS — Vzajemno priznavanje vozniških dovoljenj — Vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica ob neupoštevanju pogoja prebivališča — Nepriznanje s strani države članice gostiteljice, ki temelji le na neupoštevanju pogoja prebivališča)

(2011/C 204/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mathilde Grasser

Tožena stranka: Freistaat Bayern

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Razlaga členov 1(2) in 8(2) in (4) Direktive Sveta z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (91/439/EGS) (UL L 237, str. 1) – Vozniško dovoljenje, ki ga je izdala država članica državljanu druge države članice, ki je imel ob izdaji dovoljenja običajno prebivališče na ozemlju te druge države članice in glede katerega ni bil nikoli sprejet ukrep odvzema nacionalnega dovoljenja – Možnost držav članic, da ne priznajo vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, tako da se izključno oprejo na kršitev pogoja prebivališča

Izrek

Člena 1(2), 7(1)(b) ter člen 8(2) in (4) Direktive Sveta z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (91/439/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Komisije 2008/65/ES z dne 27. junija 2008, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica gostiteljica na svojem ozemlju ne prizna vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica, če je na podlagi podatkov iz tega dovoljenja ugotovljeno, da pogoj običajnega prebivališča, določen v členu 7(1)(b) te direktive, ni bil upoštevan. Na to ne vpliva dejstvo, da država članica gostiteljica glede imetnika navedenega dovoljenja ni sprejela nikakršnega ukrepa v smislu člena 8(2) navedene direktive.

⁽¹⁾ UL C 113, 1.5.2010.

⁽¹⁾ UL C 179, 3.7.2010.